

Kanadın Altında Anılar

Uzak diyarlardan minik, bir o kadar da yalnız bir kuş gelmişti
bu mütevazi şehre.

Yalnızlığını o kadar da saklayamadı
Küçük bir kuşa aşık oldu.

.....

.....

Sonraları yüreklere hep hüzün doldu.

Kuş, kanadının altında saklamıştı anılarını hep sıcak dursun diye
Ara sıra ağlamış, ara sıra da en derin sortilerde haykırmıştı
yaşamına

Bir kanat açımı yeterdi aslında düşmesi için boşluğa anılarının
Ama o hep sıkı sıkı sardı
Gözlerinde unutulmaz bir yaşamın izleri vardı

Ne vakit bir kuytuya düşse gölgesi

Yok olmuş sayardı kendisini

O da biliyordu ki, bir perdeydi sadece soluksuz sesi
Hem de yüreğine çekilmiş kapkalın bir perde

Hayalinde büyüttüğü eşini anardı hep

Semalarda umarsızca uçarken

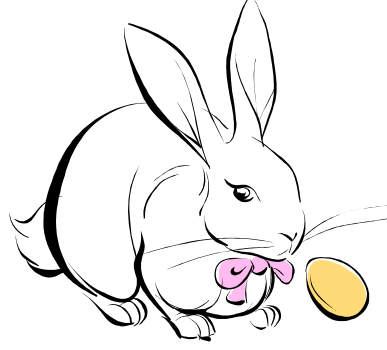
Kanadının altındaki anılardan kurtulup
Anılarının kahramanını kanadına almanın

Bir hayalin ötesinde yaşarken

Onun hep değişeceğini sanmanın...

Bir gün uçup geldi eşi yine uzaklardan
Gagasına neşeli bir cıvıldağa takılmıştı

Neşeli sözler döküldü dudaklardan
Birden şaşırıp kalmıştı
Ama şaşkınlığını saklamaya çalışmıştı

Bir kere de hesapzıca sorti yapmalı
Ömür mantığa hapsedilmeyecek kadar güzeldi
Diye düşündü kuş
Zordu lakin
Gözlerini kapadı ve olanca hızıyla daldı uçurumdan
Bırakıp anılarını umutsuzluğa
Sardı umudun ta kendisini
Rüzgarın sesini duydu
Sevgisini hissetti eşinin
Ani bir manevra ile sıyrıldı yerden gözlerini açıp
Başarmıştı...

Gülay'a...